

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: SIA Zinātnes parks

Vastustaja: Finanšu ministrija

Eelotsuse küsimused

1. Kas komisjoni 17. juuni 2014. aasta määruse nr 651/2014 ELi aluslepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnustatakse siseturuga kokkusobivaks, ⁽¹⁾ artikli 2 punkti 18 alapunktis a sisalduvat mõistet „märgitud aktsia- või osakapital“ tuleb koostoimes teiste äriühingutegevust käsitlevate liidu õigusnormidega tõlgendada nii, et märgitud kapitali kindlaksmääramiseks tuleb lähtuda ainult andmetest, mis on avalikustatud riigisisiseses õiguses ette nähtud vormis, võttes arvesse, et neid andmeid tuleb seega pidada kehtivaks alles alates sellest hetkest?
2. Kas komisjoni 17. juuni 2014. aasta määruse nr 651/2014 ELi aluslepingu artiklite 107 ja 108 kohaldamise kohta, millega teatavat liiki abi tunnustatakse siseturuga kokkusobivaks, artikli 2 punktis 18 sisalduva mõiste „raskustes olev ettevõtja“ hindamisel tuleb pidada oluliseks Euroopa fondidest rahastatavate projektide valikumenetluses kehtestatud nõudeid selle kohta, millised dokumendid tuleb esitada, et tõendada asjaomase ettevõtja finantsseisundit?
3. Kui vastus teisele eelotsuse küsimusele on jaatav, siis kas riigisisese õigusnormid projektide valimise kohta, mis näevad ette, et projekte ei saa pärast nende esitamist täpsustada, on kooskõlas läbipaistvuse ja diskrimineerimiskeelu põhimõtetega, mis on esitatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. detsembri 2013. aasta määruse nr 1303/2013, millega kehtestatakse ühissätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi, Euroopa Maaelu Arengu Euroopa Põllumajandusfondi ning Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta, nähakse ette üldsätted Euroopa Regionaalarengu Fondi, Euroopa Sotsiaalfondi, Ühtekuuluvusfondi ja Euroopa Merendus- ja Kalandusfondi kohta ning tunnustatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ) nr 1083/2006, ⁽²⁾ artikli 125 lõike 3 punkti a alapunktis ii?

⁽¹⁾ ELT 2014, L 187, lk 1.

⁽²⁾ ELT 2013, L 347, lk 320.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud tribunal de l'Entreprise du Hainaut, division de Charleroi (Belgia)
31. juulil 2020 – Skeyes versus Ryanair DAC, varem Ryanair Ltd**

(Kohtuasi C-353/20)

(2020/C 339/10)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal de l'Entreprise du Hainaut, division de Charleroi

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Skeyes

Kostja: Ryanair DAC, varem Ryanair Ltd

Eelotsuse küsimused

1. Kas määrust nr 550/2004 ⁽¹⁾ ja eelkõige selle artiklit 8 tuleb tõlgendada nii, et see lubab liikmesriikidel jätta selle liikmesriigi kohtute kontrolli alt välja lennuliiklusteenuste osutaja teenuste osutamise kohustuse võimalikud rikkumised või tuleb seda määrust tõlgendada nii, et see kohustab liikmesriike osutatavate teenuste laadi arvesse võttes nägema ette tõhusa õiguskaitsevahendi võimalike rikkumiste vaidlustamiseks?

2. Kas määrust nr 550/2004, milles on täpsustatud, et „lennuliiklusteenuste osutamine on seotud selliste riigiasutusele antud volituste kasutamisega, mis ei ole majanduslikku laadi selles tähenduses, et need õigustaksid asutamislepingu konkurentsieeskirjade kasutamist“, tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole välja jäetud mitte ainult konkurentsieeskirjad kitsamas tähenduses, vaid ka kõik kaupade ja teenuste turul tegutsevate riigi osalusega äriühingutele kohaldatavad muud õigusnormid, mis mõjutavad konkurentsi kaudselt, näiteks sätted, mille kohaselt on keelatud ettevõtlus- ja teenuste osutamise vabaduse tõkked?

(¹) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 10. märtsi 2004. aasta määrus (EÜ) nr 550/2004 aeronavigatsiooniteenuste osutamise kohta ühtses Euroopa taevas („teenuse osutamise määrus“) (ELT 2004, L 96, lk 10; ELT eriväljaanne 07/08/lk 32).